

عنوان مقاله:

اندیشه زمینه گرایی در شکل گیری کنیسه های محله جویباره اصفهان

محل انتشار:

دومین کنفرانس سراسری مطالعات و یافته های نوین در حوزه عمران، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فرزانه فنایی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه غیر دولتی شهید اشرفی اصفهانی

مهران کاراحمدی - استادیار و عضو هیئت علمی، گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه غیر دولتی شهید اشرفی اصفهانی

خلاصه مقاله:

زمینه بافت های تاریخی میراثی از گذشتگان است، که خرد جمعی انسان ها را در طول تاریخ به نمایش میگذارد، از این رو رها کردن آن ها انسان معاصر را از قرار گرفتن در مسیر تداوم تاریخی که رمز بقای هر فرهنگی است باز میدارد. اصفهان یکی از شهرهای تاریخی ایران است، که دارای محلات تاریخی با فرهنگ ها و اقشار متفاوت است یکی از این محلات محله جویباره است که در گذشته محله یهودی نشین بوده و دارای کنیسه های (محل عبادت یهودیان) بسیاری است به نوشته هنرفر اصفهان دارای ۲۰ کنیسه است که ۱۶ عدد از آن ها در محله جویباره قرار دارد. مهم ترین هدف این مقاله بررسی ابعاد مختلف اندیشه زمینه گرایی در ساخت کنیسه است. پژوهش با طرح تحقیق تفسیری - تاریخی به پرسش های تحقیق و چگونگی ساختار و بستر کنیسه های اصفهان میپردازد. این نوشته ابتدا به تعریف زمینه گرایی و ابعاد مختلف آن: کالبدی، فرهنگی، اقلیمی، تاریخی، سپس به پیدایش کنیسه معانی کنیسه و ساختار کنیسه های محله جویباره و ارتباط آن با زمینه و بافت محله میپردازد، شناخت و دسته بندی معماری کنیسه های اصفهان و بافت و بستر آن ها می تواند به درک بهتر فضای کنیسه و عدم فراموشی این گنجینه تاریخی کمک کند.

کلمات کلیدی:

زمینه گرایی، محله جویباره، کنیسه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1476077>

